

Chương 554: Trộm Mộ (4) - Quyết Định Của Kono Lint (Số từ: 3928)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:28 AM 13/09/2023

Kono Lint, người từng ở thành trì của Lực lượng Đồng minh, đã bị Sarkegaar dụ và đưa đến vùng ngoại ô của thành trì nơi Antirianus đang đợi.

Sau khi bị kéo đến đó, có vẻ như Antirianus đã sử dụng [Dịch chuyển tức thời hàng loạt] trong khi Kono Lint đang bị thôi miên, đưa anh ta đến đây.

Vì vậy, Kono Lint không biết chuyện gì đang xảy ra.

Tuy nhiên, anh ta đã không cố gắng trốn thoát, rất có thể vì anh ta đã có một lịch sử, mặc dù là tiêu cực, với Antirianus. Lần trước, bị ông ta bắt cóc.

Vì vậy, trong khi mối quan hệ của họ không phải là một mối quan hệ tốt đẹp, họ đã có một kết nối.

Thành thật mà nói, Kono Lint có thể trốn thoát dễ dàng nếu anh ta muốn.

Tuy nhiên, mặc dù đang trong cơn hoảng loạn, nhưng cuối cùng anh ta đã không bỏ chạy.

"Vậy cậu muốn gì từ tôi?"

Kono Lint biết rằng tôi đang cố gắng giải quyết tình huống ở Cổng theo cách riêng của mình, mặc dù tôi chưa giải thích chi tiết mọi thứ.

Anh ấy về cơ bản là một chàng trai tốt.

Thành thật mà nói, anh ta có lẽ ở đây để giúp đỡ không chỉ vì anh ta bị một người phụ nữ lôi kéo, mà còn vì anh ta không thể nhắm mắt làm ngơ trước người đang nhờ giúp đỡ.

Tất nhiên, sẽ không đúng nếu nói rằng việc cô ấy là phụ nữ không liên quan gì đến chuyện đó.

"Tôi có thể muốn gì từ cậu?"

"[Sức mạnh siêu nhiên] của tôi?"

"Đúng vậy, tôi cần phải vào một nơi khó vào."

Kono Lint là một thằng ngốc.

Nhưng, anh không phải là một thằng ngốc hoàn toàn.

Tại thời điểm này, với tất cả các Đại pháp sư quanh Thủ đô Đế quốc, rõ ràng là tôi đã tìm kiếm anh ta vì tôi cần vào một nơi không thể tiếp cận bằng Ma thuật.

"Temple? Cậu định làm gì trong đó...? Ellen đang đóng quân ở căn cứ."

Lint thực sự là một kẻ ngốc nghiêm trọng.

Thậm chí thiếu tế nhị.

Ồ.

Không phải chỗ của tôi để nói, nhưng tôi biết tôi là một tên vô lại!

Kono Lint dường như không nhận thấy vẻ mặt của Olivia trở nên lạnh lùng ngay lập tức.

"Tại sao tôi phải đi đến Temple? Chúng tôi sẽ đi nơi khác."

"Một nơi khác? Ý cậu không phải là..."

Cuối cùng cũng nhận ra nơi tôi định đến, mặt anh tái nhợt.

"Ý cậu là Cung điện Hoàng gia? Cậu tới đó làm cái gì? Muốn liên lụy đến tôi sao? Cậu muốn tôi làm gì đây? Tôi sẽ không làm! Tôi về đây!"

Lint cố gắng thoát khỏi vòng tay của Sarkegaar và Antirianus.

"Lint, chúng tôi không nhất thiết cần cậu tự nguyện hợp tác."

Antirianus mỉm cười nhìn Kono Lint.

Ồ không, bây giờ ông ấy định phun ra những điều vô nghĩa gì vậy?

"Cái... cái gì?"

"Nếu chúng tôi làm hỏng bộ não của cậu và biến cậu thành một con rối chỉ nghe lời tôi, cậu sẽ bị hủy hoại như một con người, nhưng cậu sẽ là một công cụ tuyệt vời..."

"Đừng nói nhảm nữa! Tôi sẽ không làm! Tôi đã nói là sẽ không!"

Tôi chỉ xin giúp đỡ tạm thời, không có ý định lợi dụng anh ta cả đời!

Tuy nhiên, Antirianus sẽ không dừng lại.

"Ngay cả khi cậu Lint trốn thoát khỏi tay chúng tôi, thì cậu ấy có thể đi đâu khác ngoài Thủ đô Đế quốc và căn cứ của Lực lượng Đồng minh? Toàn bộ thế giới đã trở thành một nơi mà con người không thể bước vào. Bây giờ cậu có thể chạy trốn, nhưng cuối cùng, tôi sẽ có thể tìm thấy. Ah. Đây là thời điểm tốt để đặt Ma pháp theo dõi."

"G-Giúp với...! Làm ơn đi, ông già!"

"Tôi chưa bao giờ nói rằng tôi sẽ giết cậu. Tôi chỉ định sửa lại bộ não của cậu một chút..."

"Ah, dừng lại đi! Ông đang giết tôi đây!"

Công bằng mà nói, Antirianus là ác nhân, nhưng cái ác của ông ta giống ác tâm hơn là ác độc, vì thích hành hạ hoặc hù dọa đối thủ của mình hơn là giết họ.

Kono Lint trợn tròn mắt và mặt bắt đầu tái nhợt.

Tôi không định đe dọa anh ta, nhưng những lời đe dọa của Antirianus hóa ra lại hiệu quả một cách đáng kinh ngạc.

Thực vậy.

Mặc dù bây giờ Lint có khả năng trốn thoát khỏi chúng tôi, nhưng anh ta có giới hạn nơi để đi, chúng tôi có thể tìm thấy Kono Lint bất cứ khi nào muốn nếu chúng tôi nghiên rã và tìm kiếm anh ta. Trừ khi Lint chọn sống như một người đàn ông hoang dã trong vùng hoang dã, đó là điều chắc chắn.

Chạy trốn cũng vô ích vì đằng nào chúng tôi cũng có thể bắt được.

Rõ ràng là điều này đã phá vỡ ý chí trốn thoát của Kono Lint.

"Không... Tôi không phải hù dọa cậu, tôi chỉ là có chút lễ phép hỏi một chút sự giúp đỡ, không cần để ý lão nhân kia nói cái gì."

"Cậu đã cố dụ dỗ tôi bằng sắc đẹp và bây giờ cậu đang nói về phép lịch sự? Vớ vẩn!"

"Chà, tôi không thể phản bác điều đó..."

Mặc dù tôi chưa bao giờ ra lệnh cho Sarkegaar quyến rũ Kono Lint bằng sắc đẹp, nhưng tôi đã từng sử dụng một chiến thuật tương tự trong quá khứ, vì vậy tôi không thể phản bác lại.

"Dù sao thì, hãy giúp chúng tôi. Chúng tôi cần phải vào Cung điện. Tất cả những gì cậu phải làm là cho chúng tôi vào và sau đó đưa chúng tôi ra ngoài vào thời điểm được chỉ định."

"Tại sao tôi phải làm thế? Đó là một trọng tội! Nếu tôi bị bắt, tôi sẽ bị treo cổ! Đó là tội phản quốc!"

Hừm.

Tôi cho rằng đó là câu trả lời mà tôi nhận được khi hỏi một cách tử tế?

"Có vẻ như hỏi một cách tử tế sẽ không hiệu quả."

"Được, cậu muốn làm gì thì làm. Tôi sẽ không giúp..."

"Làm đi."

Tôi nói ngắn gọn, nhìn vào Kono Lint.

"Cứ làm đi nhóc. Cứ nghĩ anh mày là thằng dễ dãi à?"

"Cuối cùng thì cũng đến nước này..."

Kono Lint càu nhàu với vẻ mặt ủ rũ.

Như mong đợi.

Yêu cầu của một vị vua giống như một mệnh lệnh hơn là một lời cầu xin.

"Làm theo mệnh lệnh của tôi, và nếu cậu bị bắt, chỉ cần sử dụng tên của tôi! Nói rằng cậu được lệnh làm điều đó! Nói

rằng cậu đã làm điều đó bởi vì bị đe dọa cái chết! Cậu không nghĩ rằng tôi thực sự sẽ giết cậu, phải không?"

Nhưng...

Nếu Antirianus ác độc...

Tôi không chỉ là một tên vô lại?

Cuối cùng, Kono Lint quyết định chạy trốn là vô ích trước sự ép buộc của tôi và sự đe dọa của Antirianus, và lặng lẽ đi theo tôi.

Tôi đã gửi Sarkegaar và Antirianus trở lại.

Sau khi đột kích vào Lăng mộ Hoàng gia, điểm đến tiếp theo là nghĩa trang quốc gia.

Nhóm của chúng tôi đã có thêm một người: tôi, Olivia, Harriet, và bây giờ là Kono Lint.

Nhờ những hành động vô ích của Antirianus khi bắt cóc Kono Lint trong cuộc tấn công phủ đầu của Serandia, giờ đây chúng tôi đã có sự giúp đỡ của Lint – hay chính xác hơn là sự ép buộc.

Cả Harriet và Kono Lint đều không đặc biệt thân thiết với nhau. Ngay cả với tôi, anh cũng không thân thiết.

Nhưng giờ đây, Kono Lint đang đồng hành cùng ba kẻ thù chính của Đế chế.

"Nhưng... Ngay cả khi chúng ta đội mũ trùm đầu, đi loanh quanh như thế này có ổn không...?"

Cả ba khuôn mặt của chúng tôi đều nổi tiếng trên các áp phích truy nã.

Vì vậy, có vẻ như anh ấy lo lắng rằng nếu chúng tôi bị bắt, toàn bộ kinh đô sẽ bị đảo lộn.

"Chúng tôi có Ma thuật cản trở nhận thức và Ma thuật khử tiếng ồn. Tất nhiên, có thể có một số pháp sư có thể phát hiện ra, nhưng đừng lo lắng về điều đó. Không có nhiều người cảnh giác cao như vậy đâu."

"Tôi hiểu rồi..."

Bản thân đám đông đóng vai trò như một bức màn.

Đội mũ trùm đầu có vẻ lạ ở một nơi như nghĩa trang quốc gia, nhưng ở đây, đó là một cảnh tượng phổ biến.

Người ta không thể nghi ngờ mọi người trên đường phố.

Kono Lint nhìn Olivia, lúc này đang im lặng bước đi.

"Cô là... Olivia Lanze... phải không?"

"...Vậy là cậu biết tôi?"

"Sẽ là lạ nếu tôi không biết đấy."

Trong thời gian ở Temple, không biết cô ấy mới là lạ, bây giờ không biết cô ấy cũng là lạ. Trên thực tế, vì Olivia

thường đến thăm ký túc xá của chúng tôi nên Kono Lint hẳn đã biết cô ấy.

Dù biết chúng tôi không làm những việc ác như cả thế giới biết, nhưng anh ấy vẫn không khỏi sợ hãi. Không thể tránh khỏi việc anh chàng này lo lắng, đặc biệt là khi anh ta đi cùng chúng tôi, những người dường như là đồng nghiệp của họ.

"Nhưng cậu định làm gì trong Cung điện? Cậu sẽ không... Bertus..."

"Cậu có nghĩ rằng tôi sẽ làm điều đó?"

"Tất nhiên là không. Không có lý do gì để cậu làm điều đó ... Nhưng sau đó, tại sao cậu lại đến Cung điện ...?"

Tôi có nên nói với anh ấy hay không?

Harriet có vẻ mặt ảm đạm, và Olivia nhún vai như thể bảo tôi hãy quyết định.

Không cần phải nói rõ ràng với anh ta.

Nếu anh ấy nghe thấy những gì chúng tôi đang định làm, anh ấy sẽ tự nhiên bị sốc.

Và biết rằng anh ấy đã giúp một nhiệm vụ như vậy sẽ khiến anh ấy cảm thấy tội lỗi.

Nói với Lint là lạ, và không nói với anh ấy cũng là lạ.

Mặt khác, có vẻ tốt hơn nếu chỉ sử dụng Lint, nhưng cũng có vẻ như anh ta có quyền được biết. Tôi không chắc.

"Cuối cùng, đó là một nhiệm vụ sẽ giúp ích cho cuộc chiến, nhưng nhiều người sẽ không hiểu hoặc không chấp nhận nó."

Tôi cho Kono Lint sự lựa chọn.

"Cậu muốn sống mà không cần biết, đó là một điều tốt? Hay cậu muốn sống khi biết điều gì đó mà mình không thích?"

Nghe tôi nói, Kono Lint nhìn tôi từ dưới mũ trùm đầu.

Lint hẳn đã đoán được rằng chúng tôi không cố làm điều gì tầm thường bằng cách thâm nhập vào Cung điện.

Chúng tôi đã đi bộ bao lâu rồi?

"Tôi không muốn bị lợi dụng khi chưa biết gì."

Mặc dù có vẻ giống nhau, nhưng Kono Lint đã thay đổi trong chiến tranh.

"Tôi cần biết... tôi đang làm gì."

Trong trường hợp đó, anh ấy nên biết.

"Chúng ta sẽ vào Lăng mộ Hoàng gia và hồi sinh hài cốt của các anh hùng chiến tranh với tư cách là Death Knight."

"Cậu bị điên rồi...!"

"Tôi biết cậu sẽ phản ứng như thế này."

Tôi nhanh chóng bịt miệng Kono Lint lại.

Giống như tất cả chúng tôi đều kinh hoàng khi lần đầu tiên nghe đề nghị của Olivia, phản ứng đầu tiên của Kono Lint là không thể tránh khỏi.

Nhưng sau khi hét lên một lần, anh ta không nói nên lời trong một lúc.

Suy nghĩ của anh ấy sẽ không khác mấy so với suy nghĩ của tôi và Harriet.

Họ đã chết rồi.

Họ không thể trở lại, và những gì chúng ta sử dụng chỉ là dấu vết của những người đã biến mất.

Nếu vậy, nếu chúng ta có thể cứu người sống với những dấu vết đó, chúng ta không nên làm điều đó sao? Nó thực sự là một điều khủng khiếp để làm?

Lint phải đang nghĩ những suy nghĩ này.

Tuy nhiên, giống như việc tôi quyết định không biến Epinhauser và Loyar thành Death Knight, có một sự mâu thuẫn.

“Cậu có nghĩ điều này là đúng không?”

Suy nghĩ của Kono Lint dường như không dẫn đến đâu ngoài những câu hỏi còn sót lại, và Harriet cũng không có

lời nào để đưa ra, vì cô ấy cũng không thể đưa ra kết luận về vấn đề này.

Tôi cũng vậy.

Tôi tự hỏi liệu đó không phải là đạo đức giả hay ghê tởm mà chỉ là một điều khủng khiếp. Một ý nghĩ như vậy vụt qua tâm trí tôi.

"Đúng rồi đó."

Tuy nhiên, không phải tôi mà là Olivia trả lời.

"Chiến tranh là điều xảy ra khi con người tuyên bố muốn có hòa bình. Những hành động ngang ngược như vậy đã là truyền thống lâu đời được lưu truyền qua nhiều thế hệ của nhân loại."

Olivia che miệng như muốn cười điều gì đó.

Có lẽ cô ấy đang cười nhạo cả thế giới.

Nhưng vì cô ấy sẽ là người tạo ra Death Knight, cô ấy sẽ tự cười mình nhiều nhất.

"Tôi nghĩ điều này là đúng. Nếu sau này tôi sai, thì tất cả là lỗi của tôi. Hãy cứ như vậy đi."

Dù Olivia nói rằng cô ấy sẽ nhận mọi lỗi lầm, nhưng chúng tôi không bao giờ có thể nghĩ như vậy.

"Chúng ta gần đến rồi."

Các bức tường của Cung điện Hoàng gia, Emperatos, ngày càng gần hơn.

Gần phía tây của Cung điện Hoàng gia, chúng tôi đi vào một con ngõ hẹp trong một khu dân cư thưa thớt.

Dù không thể tránh khỏi mùi hôi thối, nhưng nó không tệ như nơi đầu tiên chúng tôi bước vào.

Chúng tôi không có bản đồ của Cung điện Hoàng gia, nhưng Harriet có một sơ đồ do Charlotte vẽ.

“Charlotte cũng biết vẽ à?”

Olivia há hốc mồm trước bản phác thảo quá chi tiết của Thủ đô Đế quốc, vì nó chỉ được vẽ sơ sài.

Thật vậy, Charlotte dường như có quan điểm tiêu cực về hội họa. Chúng tôi đã thảo luận về nó tại Cung điện mùa xuân.

Tất nhiên, điều này không liên quan gì đến hội họa, nhưng Charlotte đã vẽ bản đồ một cách chính xác như thể cô ấy đã đo nó bằng thước kẻ.

Cô ấy biết và có thể làm được một lượng kiến thức hợp lý mà một người không nhất thiết phải biết.

... Là Hoàng gia có nghĩa là gì?

Khi tôi nghĩ về điều đó, có điều gì đó không ổn về cơ bản khi tôi là một vị Vua.

Xấu là chuyện đương nhiên!

Kono Lint nao núng khi nhắc đến tên Công chúa mất tích, nhưng không có gì ngạc nhiên vì mọi người đều biết rằng tôi đã biến mất cùng Công chúa trong cuộc hành quyết.

Bản vẽ, như Olivia đã đề cập, rất chi tiết đối với một thứ gì đó được phác thảo sơ bộ.

—Cung điện Trung tâm Tetra.

—Các Cung điện theo mùa nằm ở phía đông, tây, nam và bắc.

Không chỉ vậy, các tòa nhà phụ trợ của mỗi Cung điện và vị trí của chúng, cũng như các khu vực xung quanh mục tiêu của chúng tôi, Lăng mộ Hoàng gia, đều được ghi lại chính xác, thậm chí bao gồm cả các tuyến xe điện và vị trí của doanh trại lính canh Cung điện.

"Charlotte đã vẽ cái này...?"

"Đúng vậy."

"Vậy Charlotte cũng biết sao?"

"Đúng vậy."

Kono Lint trông có vẻ sửng sốt khi cố đoán xem Công chúa đang nghĩ gì khi vẽ bản đồ.

Đúng vậy.

Nó giống như yêu cầu cô ấy vẽ bản đồ cho cướp mộ tổ tiên của mình.

Thật ra, đó không phải là một yêu cầu, nhưng dù sao thì Charlotte cũng đã quyết định nó.

Charlotte đã cảm thấy gì khi cô ấy vẽ cái này? Harriet nhìn lên bầu trời mùa đông giữa những con hẻm.

"Sẽ tốt hơn nếu di chuyển khi màn đêm buông xuống."

Khi thời gian trôi qua và ánh sáng ban ngày trở nên ngắn ngủi, bóng tối bắt đầu bao trùm.

"Theo Charlotte nói, Lăng mộ Hoàng gia cửa vào luôn luôn đóng cửa, có hai vệ binh thường xuyên canh giữ cửa. Đương nhiên, lính canh bảo vệ cửa ra vào nhưng không thể tự mình tiến vào Lăng mộ. Đây hoàn toàn không phải là nơi mở cửa cho công chúng."

"Vì vậy, một khi chúng ta vào bên trong, nơi này trông rỗng?"

"Đúng vậy. Không phải ai cũng có thể truy cập vào bất cứ lúc nào. Tất nhiên, có nhân viên bảo trì đến và đi định kỳ, nhưng nó thường đóng cửa. Họ thay đổi nhân viên mỗi tuần một lần, và đó không phải là hôm nay mà là ngày mai."

Đó là tin tốt.

"Khóa không được vận hành bằng chìa khóa mà bằng Ma thuật. Có vẻ như pháp sư chịu trách nhiệm quản lý Lăng mộ biết Ma pháp để mở khóa nó. Trước tiên, tôi sẽ thử phá bỏ Ma thuật trên cánh cửa và xem có thể không hay không."

"Và nếu nó là không thể?"

"Sau đó, nó sẽ hơi phức tạp. Chúng ta sẽ phải tìm ra Ma pháp mở khóa từ người trông coi Lăng mộ hoặc lén vào khi nó mở cửa vào ngày mai. Chúng ta sẽ phải thực hiện công việc hai lần, và tất nhiên, vẫn có rủi ro."

Ngay cả khi họ vào được bên trong Cung điện, thì việc vào Lăng mộ cũng không dễ dàng.

"Tuy nhiên, bản thân Ma thuật phòng thủ trên Lăng mộ không được quá mạnh. Cũng có tùy chọn hung hăng là phá cửa sổ hoặc trần nhà, Reinhardt. Anh có thể sử dụng [Hào Quang Kiếm] của mình. Em sẽ vô hiệu hóa báo động và sử dụng tiếng ồn- hủy bỏ ma thuật. Bỏ qua hệ thống báo động của tòa nhà sẽ dễ dàng hơn khóa cửa. Vì vậy, chúng ta không nhất thiết phải đợi đến ngày mai."

Vì đây là nhiệm vụ một lần và họ sẽ không quay lại, nên họ có thể mạo hiểm.

Theo Harriet, ý tưởng bỏ qua hệ thống báo động của tòa nhà sẽ dễ dàng hơn là mở khóa cửa có vẻ hợp lý.

Tất nhiên, hơi lạ khi nghĩ rằng phá tường hoặc cửa sổ dễ hơn mở cửa.

Nhưng suy nghĩ lại, điều đó có thể đúng với bất kỳ tòa nhà nào.

Nếu họ không thể lặn lẽ vào, họ sẽ gây ra một số tiếng động và để lại dấu vết.

Bây giờ Harriet nhìn Kono Lint, người có vai trò quan trọng nhất nhưng dường như dễ dàng nhất.

"Lint, công việc của cậu là đưa ba chúng tôi vượt qua bức tường đó. Sau đó, tôi sẽ sử dụng tất cả các Ma pháp tàng hình và ngụy trang mà tôi biết. Ma pháp [Dịch chuyển tức thời] bị chặn bên trong Cung điện. Tôi không biết chúng ta sẽ mất bao lâu để làm việc bên trong, nhưng..."

"Chờ đã, đợi một chút."

Kono Lint ngắt lời giải thích của Harriet.

"Vây... tôi chỉ cần đưa mọi người vào và ra thôi, phải không?"

"Đúng vậy."

"Nhưng... từ những gì tôi nghe được... sẽ không dễ dàng hơn cho tất cả chúng ta nếu tôi... đưa mọi người vào... Lặng mộ?"

"..."

"..."

"Vâng, vâng."

Harriet và tôi im lặng trước câu hỏi khó hiểu của Kono Lint, và Olivia gật đầu.

Lint ấy đúng.

Nếu Kono Lint không chỉ giúp chúng tôi vào bên trong Cung điện mà còn hỗ trợ chúng tôi từ đầu đến cuối, công việc sẽ đơn giản và dễ dàng hơn nhiều.

"Đó là sự thật, nhưng đặt gánh nặng như vậy lên vai cậu, Lint... Và đó sẽ không phải là một cảnh dễ chịu."

Không thể tránh khỏi việc Harriet ngần ngại yêu cầu anh làm thêm.

Kono Lint là một người ngoài cuộc, và họ đã đưa anh ta đi theo sự ép buộc và đe dọa.

Nếu anh ta cũng giúp thâm nhập vào Lặng mộ, anh ta không chỉ trở thành đồng lõa mà còn là nhân vật chủ chốt. Anh thậm chí sẽ phải chứng kiến sự hồi sinh của Death Knight.

Về bản chất, Kono Lint sẽ làm hầu hết mọi thứ.

Thật trớ trêu khi không lôi kéo anh ấy quá nhiều, vì họ đã buộc anh ấy tham gia cùng họ. Nếu Kono Lint tận mắt nhìn thấy những cựu anh hùng trở thành Death Knight, điều đó thậm chí có thể khiến anh ta bị tổn thương.

Ban đầu, chúng tôi chỉ định nhờ Lint giúp chúng tôi ra vào Cung điện.

Tuy nhiên, anh lắc đầu.

"Một khi chúng ta đã quyết định làm việc này, thì làm nhiều hay ít cũng không có gì khác biệt, phải không?"

"..."

"Tôi không biết đây có phải là điều nên làm hay không."

Lint nhìn tôi.

"Nhưng bất kể đúng sai... Nếu tôi đóng vai trò gì trong chuyện này, tôi sẽ không can thiệp nữa vời. Dù sao thì tôi cũng đã đồng ý giúp rồi."

Kono Lint không thể hoàn toàn tán thành hay phản đối nhiệm vụ này.

Đó là lý do tại sao, nếu Lint đóng một vai trò nào đó, anh ấy dường như quyết tâm giám sát mọi thứ hơn là hỗ trợ nữa vời và sau đó tuyên bố không biết gì.

Kono Lint nhìn Harriet.

"Đừng biến tôi thành kẻ hèn nhát."

"...Tôi xin lỗi. Tôi đã thô lỗ như vậy."

Harriet xin lỗi, nhận ra rằng việc cô cân nhắc loại anh ra khỏi những nhiệm vụ quan trọng thực tế là bất lịch sự.

"Không, không. Không hèn như vậy... Chà..."

Anh lấp bắp, dường như không mong Harriet xin lỗi.

Chúng tôi sẽ cướp phá Lăng mộ Hoàng gia, hồi sinh hài cốt của các anh hùng với tư cách là Death Knight.

"Cậu hiểu rằng, như cậu đã nói, đây là một trọng tội có thể đi vào lịch sử, phải không?"

Nghe tôi nói vậy, Kono Lint nhếch mép cười.

"Để để lại dấu ấn trong lịch sử, lịch sử phải tiếp tục, phải không?"

"...Đúng vậy."

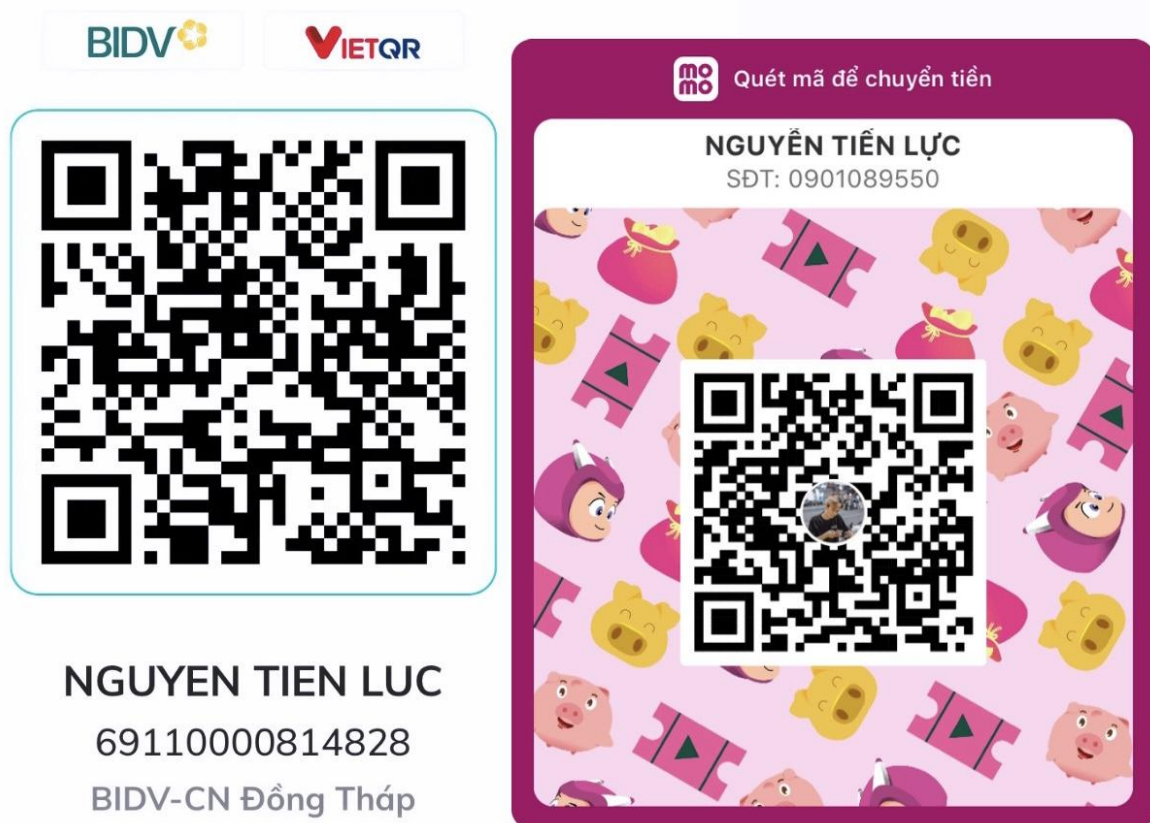
Mọi người đều trưởng thành.

Điều đó là hiển nhiên, ngay cả khi không phải do ý muốn của bản thân mà do ảnh hưởng của người khác và môi trường.

Cuối cùng, tất cả những gì chúng tôi có thể làm là bật ra một tràng cười cay đắng.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading